

Kamerkoor
Florilegium

Vocaal ensemble
Amicantus

Ein deutsches Requiem

Johannes Brahms

Arvo Pärt De Profundis

Francesco Cavalli Requiem

muzikale leiding

Alexander Schneider

sopraan

Emilie De Voght

bariton

Felix Rumpf

piano

Bart Verheyen

Nikolaas Kende

slagwerk

Pieter Franssen

ZON 30 NOV 2025 | 15U
Concertzaal Campus Lemmens Leuven

Tickets:

www.florilegium.be/kaarten

ondersteund door de Vlaamse Overheid en Koor&Stem

Inleiding

Deze namiddag nemen Kamerkoor Florilegium en Vocaal Ensemble Amicantus u mee op een reis door drie heel verschillende maar verwante klankwerelden, onder leiding van Alexander Schneider. Aan de piano hoort u Bart Verheyen en Nikolaas Kende, op percussie Pieter Franssen. In het Requiem van Johannes Brahms zingen Emilie De Voght (sopraan) en Felix Rumpf (bariton).

We bevinden ons op een bijzonder moment in het jaar. Deze concerten in Heusden en Leuven vallen op de eerste zondag van de Advent. Dat is de periode die de voorbereiding op het kerstfeest markeert, een tijd van verwachting en van langzaam groeiend licht. Het kerkelijke jaar is dus al opnieuw begonnen. De *Totensonntag*, de officiële afsluiting van het kerkelijk jaar, lag dit jaar al op 23 november.

In zekere zin bewegen we ons vanavond tegen de kalender in. Terwijl het liturgische jaar al vooruitkijkt, richten wij de blik nog één keer op de grote thema's van afscheid, rouw en troost. Precies in die schijnbare tegenbeweging ontstaat een scherpe, betekenisvolle snijlijn. De muziek van Cavalli, Pärt en Brahms staat namelijk precies tussen die twee polen: het besef van eindigheid en het opkomen van hoop.

Zo past dit programma onverwacht goed in deze tijd. Het houdt het oude jaar nog even vast, terwijl het nieuwe al begonnen is, en laat beide werelden in elkaar grijpen.

We openen met een juweel uit de Venetiaanse barok: de Introitus uit het Requiem van Francesco Cavalli, een dubbelkorig werk uit de nadagen van zijn leven, rond 1675. Cavalli, leerling van Monteverdi en later maestro di cappella van San Marco, verrast hier met een opvallend ingetogen toon. Waar zijn opera's vol theatrale gebaren zitten, kiest hij in dit Requiem voor terughoudendheid en helderheid.

De Introitus ontvouwt zich als een transparant polyfoon weefsel, waarin de stemmen elkaar voorzichtig omlijnen. Geen grote crescendo's, maar spanning door beheersing, door kleine verschuivingen in harmonie en imitatie. De woorden "Requiem aeternam" worden zo een innerlijk gebed. Bij "luceat eis" lijkt heel even zacht licht open te gaan, niet door groot gebaar, maar door subtiele intervalkeuzen. Voor de koren is dit een oefening in concentratie, adem en samenklank.

Een stille deur die voor deze avond opengaat.

Vanuit de 17de eeuw stappen we dan de 20ste eeuw binnen, naar de wereld van Arvo Pärt en zijn *De profundis*. Deze compositie op Psalm 130, geschreven in 1980, behoort tot de zuiverste uitingen van zijn tintinnabuli-stijl.

De muziek rust op twee pijlers: de tintinnabuli-stem, gebouwd op de tonen van een drieklank als een kleine, onverstoorbare klok, en de melodische stem, die stap voor stap opstijgt als een langzaam gebed. In deze versie voor koor, piano en percussie klinkt de kern van Pärts taal helder en direct: sober, precies, meditatief. De "diepte" van de psalm wordt niet uitgebeeld met dramatiek, maar met leegte en rust. De spanning ligt in de stilte rond de klanken, in de zuiverheid van intonatie en het vermogen van het koor om als één organisme te ademen.

Waar Cavalli de polyfonie weeft, legt Pärt haar bijna bloot tot op het skelet. Zo ontstaat een brug tussen barokke helderheid en de grote romantische boog die later op de avond volgt.

Daarmee komen we bij het derde grote hoofdstuk van deze namiddag: Ein Deutsches Requiem van Johannes Brahms, in de versie voor koor, vierhandig klavier en pauken. Ondanks de

titel is dit geen liturgische dodenmis. Brahms schreef een werk voor de mens die rouwt, zoekt en verder moet.

Hij koos niet voor het Latijn van de traditionele mis, maar voor zorgvuldig geselecteerde teksten uit de Lutherbijbel, in het Duits, zodat de woorden direct verstaanbaar zijn.

Later zei hij dat de titel even goed "Ein menschliches Requiem" had kunnen zijn. Geen angst-aanjagende God, geen dreigend Dies irae, maar een God als bron van troost.

De ontstaansgeschiedenis is nauw verbonden met verlies. Brahms begon aan het Requiem na de dood van zijn vriend Robert Schumann, die na een zelfmoordpoging in een instelling overleed, geteisterd door psychosen en religieuze angstbeelden.

Enkele jaren later stierf ook zijn moeder. Toen schreef hij het vijfde deel "Ihr habt nun Traurigkeit" voor sopraan en koor, met de aangrijpende woorden "Ich will euch trösten, wie einen seine Mutter tröstet".

Een zoon die via muziek een gebaar van dank en troost maakt naar zijn moeder.

Het werk telt zeven delen, die samen een grote boog vormen.

Het begint niet met "dona eis pacem" voor de doden, maar met "Selig sind, die da Leid tragen" – zalig zij die verdriet hebben en troost nodig hebben.

In het tweede deel klinkt hoe vergankelijk het leven is, als gras en bloemen die verdorren. Tegelijk klinkt de oproep tot geduld en vertrouwen.

In het derde deel vraagt de bariton "Herr, lehre doch mich, dass ein Ende mit mir haben muss" en zoekt hij naar houvast.

Elk deel verbindt menselijke kwetsbaarheid met een stille kracht. In het midden van het Requiem ligt een bijna pastorale rust: "Wie lieblich sind deine Wohnungen".

Het vijfde deel brengt met de sopraansolo een heel persoonlijke toon van nabijheid: geen afscheid voor altijd, maar een "ik zal jullie weerzien".

In het zesde deel wordt de toon nog krachtiger. De bas kondigt een "Geheimnis" aan: niet allen zullen inslapen, maar veranderd worden, bij de laatste bazuinstoot. Het koor laat deze bazuinen horen, en de tekst daagt de dood uit: "Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist dein Sieg?" De dood verliest zijn angel, het laatste woord ligt bij het leven.

In het zevende deel keert Brahms terug naar de sfeer van het begin, met de woorden "Selig sind die Toten", op verwante melodieën. Zo ontstaat een symmetrie: het werk begint en eindigt in zachte zaligspreking, omsluit de hele weg van rouw in een cirkel van troost.

De versie voor vierhandig klavier en pauken legt de structuur van het werk helder open.

De piano toont het harmonische fundament en de innerlijke puls, de pauken accentueren enkele sleutelmomenten, nooit opzichtig, maar geladen, als voetstappen of hartslagen.

Het koor beweegt tussen intieme, bijna kamermuzikale momenten en grote, gezamenlijke uitbarstingen. In de solisten krijgt het geheel een menselijk gezicht: Emilie De Voght met de zachte, hoopgevende kleur van "Ihr habt nun Traurigkeit", Felix Rumpf met de zoekende, reflecterende stem in "Herr, lehre doch mich".

Als u het programma als geheel beluistert, verschijnen drie gezichten van troost. Cavalli geeft het gebed vorm in barokke helderheid en sereniteit. Pärt zoekt de diepte via soberheid en stilte, waar elke klank een vraag en een antwoord in zich draagt. Brahms tekent de mens op weg, omringd door klank en gemeenschap, met ruimte voor tranen en voor hoop.

Wij nodigen u uit om deze avond te ervaren als een reis door verdriet naar licht. Niet als een reeks losse stukken, maar als één doorlopende meditatie over verlies, troost en menselijkheid. Florilegium & Amicantus, met Emilie De Voght, Felix Rumpf, Bart Verheyen, Nikolaas Kende en Pieter Franssen, en onder leiding van Alexander Schneider, wensen u een intense luisterervaring.

Programma

REQUIEM

INTROITUS uit "Missa Pro Defunctis" (mis voor overledenen) van Francesco Cavalli (1602-1676)

voor dubbelkorig achtstemmig koor

DE PROFUNDIS

PSALM 129/130 van Arvo Pärt (°1935)

voor mannenkoor, slagwerk en orgel (bewerking voor piano)

EIN DEUTSCHES REQUIEM

OPUS 45 van Johannes Brahms (1833-1897)

voor sopraan, bariton, vierstemmig koor en orkest (in een bewerking van de componist zelf voor 4-handig piano en slagwerk)

1. Selig sind, die da Leid tragen (*koor*)
2. Denn alles Fleisch, es ist wie Gras (*koor*)
3. Herr, lehre doch mich (*bariton/koor*)
4. Wie lieblich sind deine Wohnungen (*koor*)
5. Ihr habt nun Traurigkeit (*sopraan/koor*)
6. Denn wir haben hie keine bleibende Statt (*bariton/koor*)
7. Selig sind die Toten (*koor*)

Florilegium

Het Leuvens kamerkoor Florilegium bestaat sinds 1981. Het is begonnen als een hechte club muzikliefhebbers, die vooral het oudere vocale repertoire zongen. Leden en dirigenten zijn gekomen en gegaan, maar Florilegium heeft altijd zijn eigenheid behouden: een enthousiaste groep ervaren zangers, die samen een veelzijdig repertoire hebben opgebouwd. Het repertoire omvat 9 eeuwen koormuziek, van de oudste bekende canon *Sumer is icumen in* uit de 13^e eeuw tot werken van hedendaagse componisten. De klemtoon ligt op het oudere polyfone repertoire, maar juist de combinatie daarvan met werken uit andere periodes maakt het zingen ervan steeds weer een nieuwe ervaring.

De wekelijkse repetities zijn gewijd aan het homogeniseren van de koorclank en het interpreteren van de composities, waarbij elke componist en stijl weer andere vaardigheden van de zangers vragen. Het koor staat onder de deskundige en dynamische leiding van dirigent Alexander Schneider, die zelf zanger is en daarmee veel bijdraagt aan de stemtechniek van de zangers. Regelmatige coaching door andere ervaren zangers inspireren en motiveren de koorleden om het beste uit zichzelf te halen.

Florilegium geeft gemiddeld twee concerten per jaar. Meestal is er elk jaar een a capella concert van het koor alleen en een samenwerkingsproject. Zo heeft Florilegium de afgelopen jaren concerten gegeven samen met andere koren, orkesten en woordkunstenaars. Ook die ervaringen zijn inspirerend en verrijkend, alleen al omdat Florilegium daarmee een nog breder repertoire kan brengen. Na ruim 40 jaar blijft Florilegium een koor dat vanuit de stevige basis in de polyfonie telkens nieuwe horizonten verkent, maar vooral plezier heeft in het samen zingen.

Vocaal ensemble AMICANTUS Heusden-Zolder

Het Vocaal Ensemble Amicantus uit Heusden-Zolder werd opgericht in 1995. Stichter-dirigent Jef Put programmeerde voornamelijk oude muziek, maar geregeld werd die in boeiend contrast geplaatst met werk van hedendaagse componisten. Met talrijke gewaardeerde themaconcerten bouwde Amicantus een stevige reputatie op: klassieke kerst-, passie-, requiem- en anthem-concerten, maar ook ludieke madrigalen, chansons en volksliederen.

Uit de korte periode van 2011 tot begin 2013 dat Inge Feyen tijdelijk de fakkel overnam, onthouden wij voornamelijk de deelname aan "Het laatste feest", een muzikaal theaterproject van het gezelschap Leporello, gebaseerd op toneelstukken van Tjechov.

Na een sabbatjaar in 2014 kwam in 2015 de dirigeerstok terug in handen van Jef Put. Onder zijn leiding keerde Amicantus terug naar zijn roots: de liefde voor de oude muziek. Met een afgeslankte bezetting richtte het zich voortaan meer naar kamermuziekuitvoeringen voor kleinere bezetting.

Sinds januari 2018 is het roer in handen van Alexander Schneider, professionele zanger (altus) en tevens leider van het internationaal vermaarde ensemble Polyharmonique. Met zijn liefde voor en vakbekwaamheid in de oude muziek zet hij niet alleen de traditie van Amicantus in de beoefening van de oude muziek verder, maar weet hij die op een dynamische manier op een hoger niveau te tillen. Zijn eerdere producties "Cantate Domino", de traditie geworden Driekoningenconcerten, de barokconcerten "Vespre Breve", de in oktober 2022 uitgevoerde 'Messiah' van Händel, het originele concept rond de "Historia der Geburt" van Heinrich Schütz in januari 2023 en de productie "Lux Aeterna" in november 2023 waren hiervan het bewijs.

Alexander Schneider

Dirigent

Alexander Schneider werd geboren in Frankenberg/Saksen. Van 1987 tot 1996 was hij lid van het Dresdner Kreuzchor, voordat hij zijn studie begon bij Peter Herrmann aan de Hochschule für Musik "Hanns Eisler" in Berlijn. In 2004 voltooide hij met succes zijn studie in zang en pedagogiek. Hij volgde masterclasses bij gerenommeerde artiesten zoals David Cordier, Jeffrey Gall en Peter Kooij en werd in 2002 bekroond als prijswinnaar van de "Musica Antiqua"-wedstrijd in Brugge.

De countertenor werkt samen met belangrijke ensembles zoals Cantus Cölln, Concerto Palatino, Pygmalion, Collegium 1704, Collegium Vocale Gent, de Akademie für Alte Musik Berlin, het Ricercar Consort, Vox Luminis, Musica Fiata Köln en Currende.

Samenwerkingen met dirigenten zoals Philipp Herreweghe, Raphaël Pichon, Václav Luks, René Jacobs, Kristian Jaervi, Stephen Stubbs, Ludger Rémy, Howard Arman, Joshua Rifkin, Philippe Pierlot, Martin Haselböck, Marcus Creed, Hermann Max, Hans Chr. Rademann en Konrad Junghänel hebben geresulteerd in talrijke cd-opnamen die zijn artistieke werk documenteren.

In de operawereld was hij onder andere te zien in het theater van Heidelberg, de opera van Leipzig, het Goethe-Theater in Bad Lauchstädt, het Schlosstheater Potsdam (Neues Palais) en het theater in Gera. Als Oberon in Britten's "A Midsummer Night's Dream" maakte hij zijn debuut in het Lucerne Theater. Daarnaast trad hij op als "Mozart" in de internationale première van Daniel Schnyders jazzopera "Casanova" in Gstaad (Zwitserland) en New York City (VS). Als oprichter van het solistenensemble Ensemble Polyharmonique realiseert hij projecten met vocale muziek uit de late renaissance en de barok in concerten, cd-opnamen en film- en videoproducties. Sinds 2024 is hij bovendien dramaturg voor de Rheinische Kantorei onder leiding van Edzard Burchards. Steeds vaker richt Alexander Schneider zich op de leiding van grotere oratoriumwerken, waaronder Monteverdi's "Mariavespers", Händels "Messiah" en Bachs "Hohe Messe in b-moll".

Sinds 2014 woont hij in België, waar hij het koor Amicantus uit Heusden-Zolder leidt en vanaf 2025 de leiding van Florilegium uit Leuven op zich neemt. Daarnaast geeft hij zangonderwijs aan de muziekschool van Beringen en deelt hij zijn kennis in masterclasses en cursussen.

<https://www.altist.de>

Felix Rumpf - bariton

De Duitse lyrische bariton, Felix Rumpf, werd in 1984 geboren in Halle (Saale) en woont thans in Dresden. Hij genoot zijn eerste muziekervaring in het Stadtsingechor in Halle. In 2004 trok hij naar Dresden om er te studeren aan de Musikhochschule bij Susanne Prager. In 2007 werd hij er lid van de Lied-klas bij Olaf Bär. Na zijn graduaat en postgraduaat dat hij in 2011 succesvol 'cum laude' afsloot, volgde hij masterclasses bij o.a. Dietrich Fischer-Dieskau en Peter Schreier. Hij won verschillende prijzen, waaronder een speciale prijs in 2013

voor de beste interpretatie van een barokaria.

Ook in het operagenre was hij actief, o.a. als Agamemnon in 'Die schöne Helena', Papageno in Mozarts 'Die Zauberflöte' en Graf von Ebernach in 'Der Wildschütz'. Als concertzanger beoefent hij zowel het klassiek-romantische genre als werken uit de vroeg- tot laatbarok.

Hij organiseert tevens verschillende recitals, zoals 'Lied in Dresden' en de serie 'Lied-gut'. Centraal hierbij staat het Duitse Romantische Lied van Duitse grootmeesters als Franz Schubert, Johannes Brahms en Hugo Wolf.

Felix Rumpf was reeds eerder als solist te gast bij Amicantus: in januari 2022 als evangelist in de «Historia der Geburt» van Schütz en in oktober 2022 als bas-solo in de «Messiah» van Händel.

Emilie De Voght - sopraan

Sopraan Emilie De Voght studeerde bij Dina Grossberger aan het Koninklijk Conservatorium Brussel en haalde haar masterdiploma met grote onderscheiding. Zij studeerde verder met Margarida Natividade en Ann de Renais. Van 2017 tot 2020 werd ze gecoacht door de Nederlandse mezzosopraan Marion van den Akker.

Als soliste trad zij al op met het Vlaams Radio Koor, Collegium Vocale Gent, Currende o.l.v. Erik Van Nevel en La Petite Bande o.l.v. Sigiswald Kuijken.

Zij is stichtend lid van het Odysseia Ensemble en het kamermuziekensemble Les Fêtes Galantes en verleent haar medewerking aan het Nadar Ensemble, dat zich specialiseert in hedendaagse muziek.

In 2012 won ze de 1ste prijs van de Internationale zangwedstrijd Bell'Arte (B). Haar deelname aan de Koningin Elisabethwedstrijd Zang 2011 ging eveneens niet onopgemerkt voorbij.

Haar liefde voor kamermuziek en voor lied in het bijzonder bracht haar al in contact met verschillende pianisten en kreeg in dit verband ook coachings door Inge Spinette, Wolfram Rieger en Erik Schneider.

Sinds 2016 is Emilie officieel tot de koorwereld toegetreten als dirigente. Ze heeft in juni 2024 haar Master in Koordirectie bij Luc Anthonis aan het Conservatorium van Antwerpen behaald met grote onderscheiding. In juli 2025 behaalt ze de Conductors' Prize op de internationale koorwedstrijd Brahms Festival te Wernigerode (Duitsland).

Bart Verheyen - piano

Bart Verheyen is een Belgisch pianist, organist en componist, geprezen om zijn doorleefde en intelligente vertolkingen. Zijn repertoire omvat vele eeuwen muziek. In zijn recitals verweeft hij vaak werken uit verschillende stijlperiodes tot een hecht geheel en speelt ook eigen arrangementen en composities.

Al op vijftienjarige leeftijd behaalde hij een eerste prijs orgel op de nationale wedstrijd Axion Classics. Nadien volgen tal van bekroningen, waaronder staatsbeurzen van Vlaanderen (YoTaM) en Zwitserland (ESKAS), de Prix d'Or van het Paris Music Competition en de prijs Hubert Schoonbroodt van de Koning Boudewijnstichting. Hij behaalde zowel een master piano aan de Hochschule für Musik Luzern als een master orgel aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen, beide met de hoogst mogelijke onderscheiding. Zijn belangrijkste docenten waren Piet Kuijken, Konstantin Lifschitz en Joris Verdin. Hij volgde talrijke masterclasses, onder meer aan de Lucerne Festival Academy en de Queen Elisabeth Music Chapel.

Bart concerteert in heel Europa als solist en kamermusicus. Hij trad op met artiesten als Katrien Baerts, Lore Binon, Florian Hoelscher en Joris Verdin, en met ensembles als Collegium Novum Zürich, I Solisti, Ensemble Mendelssohn en Oxalys. Hij werkte samen met dirigenten als Martijn Dendievel, Emilio Pomarico, David Robertson, Jonathan Stockhammer, Jeffrey Tate en Ronald Zollman. Zijn concerten brachten hem naar podia als Amuz, Bozar, de Bijloke, Internationale Bachakademie Stuttgart, Kathedraal van Antwerpen, Lucerne Festival, Muziekgebouw aan 't IJ, Salzburg Biennale en Tonhalle Zürich.

Bart is hoofdvakdocent orgel aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen en gaf voorheen les aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel (lied) en aan de Hochschule für Musik Luzern (piano).

Nikolaas Kende - piano

Nikolaas Kende wordt geprezen om zijn poëtisch spel en oprechte, passionele muzikaliteit. Als solist en als kamermuziek partner is hij een veel gevraagde pianist op de internationale podia.

Nadat hij verschillende wedstrijden won, waaronder de EPTA wedstrijd, de Tenuto wedstrijd en de Vriendenkran Concertgebouw Amsterdam, volgden concerten in alle belangrijke zalen in België en Nederland. Hoogtepunten waren de uitvoeringen van de pianoconcerti van Brahms, Beethoven, Chopin, Schumann en Bartok met o.a. Brussels Philharmonic, Antwerp Symphony Orchestra, Symfonieorkest Vlaanderen, National Radio Orchestra Romania.

Naast een regelmatige gast op het Festival van Vlaanderen, was hij ook te horen op festivals in Italië (Ravello, Rome, Bari), Frankrijk (Menton, Montpellier, Vexin), Portugal (Coimbra), Duitsland (Görlitz, München, Bad Berleburg), Oostenrijk (Salzburg), Ierland (Westport), UK (Cotswolds), Tchechië (Praag), Spanje

(Zaragoza, Madrid).

In Amerika maakte Nikolaas in 2009 zijn debuut met het 1ste pianoconcerto van Brahms. Daarnaast concerteerde hij op de Nederlandse Antillen, Canada en Zuid-Afrika, waar meerdere tournees volgden. In 2018 maakte hij zijn debuut in China met recitals in Beijing, Harbin, Chongqing en Chengdu. In 2019 volgden ook nog concerten in Shanghai, Xi'An, Yangzhou en Guangzhou.

Nikolaas studeerde in Antwerpen bij zijn ouders, Heidi Hendrickx en Levente Kende, in Amsterdam bij Jan Wijn en in München en Fiesole bij Elisso Virsaladze. Daarnaast volgde hij masterclasses bij artiesten als Murray Perahia, Aldo Ciccolini en Radu Lupu.

Sinds 2015 is Nikolaas docent piano aan het Conservatorium van Antwerpen. Daarnaast gaf hij masterclasses in België, Duitsland, Italië, Portugal, Texas, Californië en China.

Pieter Franssen - slagwerk

Pieter Franssen (°22 juni 1990) is een Belgisch slagwerker, dirigent, docent en muzikale duizendpoot, woonachtig in Maaseik. Hij is actief als uitvoerend musicus, educatief begeleider en artistiek projectleider, met een brede achtergrond in zowel klassieke als lichte muziek.

Na studies klassiek slagwerk aan het Lemmensinstituut Leuven (waar hij in 2008 Summa Cum Laude afstudeerde), behaalde hij een bachelor in Jazz- en Lichte Muziek aan het Conservatorium van Antwerpen en vervolgde hij zijn masteropleiding aan het Conservatorium Gent. In 2018 rondde hij tevens de Specifieke Lerarenopleiding af aan het Lemmensinstituut.

Als docent is Pieter sinds 2023 verbonden aan LUCA School of Arts in Leuven, waar hij gastprofessor is in de module popinstrumentarium en groepsmusiceren. Daarnaast begeleidt hij masterstudenten in hun stage- en lespraktijk. Hij is al meer dan tien jaar actief als leerkracht muzikale opvoeding en slagwerk in het secundair onderwijs en in talrijke academies in Vlaanderen, waaronder de Muziekacademie Maaseik, waar hij sinds 2012 verschillende vakken doceert, van muziekinitiatie tot gevorderd slagwerk.

Pieter werkte doorheen zijn carrière samen met een breed scala aan artiesten en ensembles, waaronder Iris (Eurosong 2012), Stef Bos, Johnny Logan, The Gibson Brothers, Belle Perez, Johan Verminnen, Do, Mathieu & Guillaume, John Rutter, Dave Andrews en vele anderen. Hij is ook medeoprichter en organisator van het Summer Jam Festival in Maaseik, dat sinds 2021 bruggen slaat tussen muzikeducatie en gemeenschapsvorming.

Pieter volgde masterclasses bij onder meer Jim Black, Ari Hoenig, Peter Erskine, Chris Joris, Dré Pallemmaerts en Dave Liebman.

TEKSTEN EN VERTALINGEN

REQUIEM AETERNAM uit *Missa pro defunctis* Francesco Cavalli (1602-1676)

Requiem aeternam dona eis, Domine,
et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam;
ad te omnis caro veniet.

Geef hen de eeuwige rust, Heer,
en dat het eeuwige licht hen verschijnen
moge.

U komt de lofzang toe, o Heer, in Sion,
en gebeden uit Jeruzalem.

Verhoor mijn smeekgebed,
want alle leven keert naar U terug.

DE PROFUNDIS

De profundis clamavi ad te,
Domine:

Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes:
in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris,
Domine:

Domine, qui sustinebit?

Quia apud te propitiatio est:
et propter legem tuam sustinui te,
Domine.

Sustinuit anima mea
in verbo ejus,

speravit anima mea in Domino,
a custodia matutina
usque ad noctem.

Speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia
et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel
ex omnibus iniquitatibus ejus.

Arvo Pärt (1935)

Uit de diepte roep ik tot u,
Heer:

Heer, hoor mijn stem,
wees aandachtig, luister
naar mijn roep om genade.

Als u de zonden blijft gedenken,
Heer:

Heer, wie houdt dan stand?

Maar bij u is vergeving,
daarom eert men u met ontzag,
Heer.

Mijn ziel verlangt
naar zijn woord,

mijn ziel verlangt naar de Heer,
van de vroege morgen
tot aan de nacht.

Israël, hoop op de Heer.

Bij de Heer is genade, bij hem
is bevrijding, altijd weer.

Hij zal Israël bevrijden
uit al zijn zonden.

Vertaling Ein deutsches Requiem

Bron: NBV21, standaardvertaling van de Bijbel voor Nederland en Vlaanderen, 2021 <https://nbv21.nl/over-de-nbv21/>

De teksten van dit requiem zijn niet de traditionele teksten uit de dodenmis, die de gestorvene begeleiden, maar Bijbelteksten die Brahms gekozen heeft als troost voor de levenden. Hij gebruikte Bijbelteksten in de Duitse vertaling van Luther (vervaardigd in het midden van de 16e eeuw en sindsdien de versie die in alle Lutherse kerken gebruikt werd en – enigszins gemoderniseerd - wordt).

Hij componeerde de versie voor koor, 2 solisten en symfonieorkest tussen 1865 en 1868. De versie met vierhandige pianobegeleiding, ook van zijn hand, ging in Londen in 1871 in première.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Ein_deutsches_Requiem

<https://www.vlaamsradiokoor.be/magazine/ein-deutsches-requiem>

Ein deutsches Requiem, nach Worten der heiligen Schrift, op. 45

1.

Selig sind, die da Leid tragen,
denn sie sollen getröstet werden.

*(Matteus 5, 4, deel uit de Bergrede,
waarin Jezus zijn leer verkondigde)*

Die mit Tränen säen,
werden mit Freuden ernten.
Sie gehen hin und weinen
und tragen edlen Samen,
und kommen mit Freuden
und bringen ihre Garben.

(Psalm 126, 5.6.)

Gelukkig de treurenden,
want zij zullen getroost worden.

Zij die in tranen zaaien,
zullen oogsten met gejuich.
Wie in tranen op weg gaat,
dragend de buidel met zaad,
zal thuiskomen met gejuich,
dragend de volle schoven.

2.

Denn alles Fleisch, es ist wie Gras
und alle Herrlichkeit des Menschen
wie des Grases Blumen.
Das Gras ist verdorret
und die Blume abgefallen.

(1. Petrus 1, 24)

De mens is als gras
en zijn schoonheid als een bloem in
het veld:
het gras verdort en de bloem valt af.

So seid nun geduldig, liebe Brüder,
bis auf die Zukunft des Herrn.
Siehe, ein Ackermann wartet
auf die köstliche Frucht der Erde
und ist geduldig darüber,
bis er empfahe den Morgenregen und
Abendregen.
So seid geduldig.

(Jacobus 5, 7)

Aber des Herren Wort bleibet in Ewig-
keit.

(1. Petrus 1, 24. 25)

Die Erlöseten des Herrn werden wie-
derkommen,
und gen Zion kommen mit Jauchzen;
Freude, ewige Freude,
wird über ihrem Haupte sein;
Freude und Wonne werden sie ergrei-
fen,
und Schmerz und Seufzen wird weg
müssen.

(Jesaja 35, 10)

3.

Herr, lehre doch mich,
daß ein Ende mit mir haben muß.
und mein Leben ein Ziel hat,
und ich davon muß.
Siehe, meine Tage sind
einer Hand breit vor Dir,
und mein Leben ist wie nichts vor Dir.
Ach wie gar nichts sind alle Menschen,
die doch so sicher leben.
Sie gehen daher wie ein Schemen
und machen ihnen viel vergebliche
Unruhe;
sie sammeln und wissen nicht,
wer es kriegen wird.
Nun Herr, wes soll ich mich trösten?
Ich hoffe auf Dich.

(Psalm 39, 5-8)

Heb geduld, broeders en zusters, tot
de Heer komt.

Denk eens aan de boer, die geduldig
blijft wachten op de kostbare op-
brengst van zijn land, tot de regens
van najaar en voorjaar zijn gevallen.
Wees net zo geduldig.

Maar het woord van de Heer houdt
eeuwig stand.

Wie door de Heer bevrijd zijn, keren
terug.
Jubelend komen zij naar Sion,
gekroond met eeuwige vreugde.
Blijdschap en vreugde komen hun te-
gemoet,
gejammer en verdriet vluchten weg.

Geef mij weet van mijn einde, Heer,
van de maat van mijn levensdagen,
laat mij weten hoe vergankelijk ik ben.

U maakte mijn dagen een handbreed
lang,
mijn levensduur is niets in uw ogen,
niet meer dan lucht is het bestaan van
een mens,
niet meer dan een schaduw zijn le-
venspad,
niet meer dan lucht wat hij rusteloos
najaagt,
hij vergaart en weet niet wie het toe-
valt.
Wat heb ik dan te verwachten, Heer?
Mijn hoop is alleen op U gevestigd.

Der Gerechten Seelen sind in Gottes Hand und keine Qual rührt sie an.

(Wijsheid 3, 1)

4.

Wie lieblich sind Deine Wohnungen,
Herr Zebaoth!
Meine Seele verlangt und sehnet sich
nach den Vorhöfen des Herrn;
Mein Leib und Seele freuen sich
in dem lebendigen Gott.
Wohl denen, die in Deinem Hause
wohnen, die loben Dich immerdar.

(Psalm 84, 2.3.5)

5.

Ihr habt nun Traurigkeit;
aber ich will euch wiedersehen,
und euer Herz soll sich freuen,
und eure Freude soll niemand von
euch nehmen.

(Johannes 16, 22)

Ich will euch trösten,
wie ein Vater seine Mutter tröstet.

(Jesaja 66, 13)

Sehet mich an: Ich habe eine kleine
Zeit
Mühe und Arbeit gehabt
und habe großen Trost gefunden.

(Sirach 51, 35)

6.

Denn wir haben hier keine bleibende
Statt,
sondern die zukünftige suchen wir.

(Hebreeën 13, 14)

De zielen van de rechtvaardigen zijn in
Gods hand, geen marteling kan hen
deren.

Hoe lieflijk is uw woning,
Heer van de hemelse machten.
Van verlangen smacht mijn ziel
naar de voorhoven van de Heer.
Mijn hart en mijn lijf roepen
om de levende God.
Gelukkig wie wonen in uw huis,
gedurig mogen zij U loven.

Jullie hebben nu verdriet,
maar Ik zal jullie terugzien,
en dan zul je blij zijn,
en niemand zal jullie je vreugde afne-
men.

Zoals een moeder haar zoon troost,
zo zal Ik jullie troosten.

Zie met eigen ogen dat ik me maar
weinig hoefde in te spannen
en voor mijzelf veel rust gevonden
heb.

We hebben hier immers geen blijven-
de stad, wij kijken juist verlangend uit
naar de stad die komt.

Siehe, ich sage Euch ein Geheimnis:
Wir werden nicht alle entschlafen,
wir werden aber alle verwandelt werden;
und dasselbige plötzlich in einem Augenblick,
zu der Zeit der letzten Posaune.
Denn es wird die Posaune schallen
und die Toten werden auferstehen unverweslich;
und wir werden verwandelt werden.
Dann wird erfüllet werden das Wort,
das geschrieben steht.
Der Tod ist verschlungen in den Sieg.
Tod, wo ist dein Stachel?
Hölle, wo ist dein Sieg?

(1 Korinthiërs 15, 51.52.54.55.)

Herr, Du bist würdig
zu nehmen Preis und Ehre und Kraft,
denn Du hast alle Dinge erschaffen,
und durch Deinen Willen haben sie
das Wesen und sind geschaffen.

(Openbaring van Johannes 4, 11)

7.

Selig sind die Toten,
die in dem Herrn sterben, von nun an.
Ja, der Geest spricht,
daß sie ruhen von ihrer Arbeit;
denn ihre Werke volgen ihnen nach.

(Openbaring van Johannes 14, 13)

Ik zal u een goddelijk geheim onthullen:
wij zullen niet allemaal eerst sterven –
toch zullen wij allemaal veranderd worden,
in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk,
wanneer de bazuin het einde inluidt.
Wanneer de bazuin weerklinkt, zullen
de doden worden opgewekt met een onvergankelijk
lichaam en zullen ook wij veranderen.
Dan zal wat geschreven staat in vervulling gaan.
De dood is verslonden en overwonnen.
Dood, waar is je overwinning?
Dood, waar is je engel?

U komt alle lof, eer en macht toe,
Heer, onze God,
want U hebt alles geschapen,
uw wil is de oorsprong van alles wat er is.

Gelukkig zijn zij die vanaf nu sterven
in verbondenheid met de Heer.
En de Geest beaamt: Zij mogen uitrusten
van hun inspanningen, want hun daden vergezellen hen.

Zangers

Sopranen:

Christiane Van Acker, Etelka Csank, Maud De Voght, Ellina Fesenko, Inge Gorgon, Françoise Van Vlaenderen, Linne Vanpaemel, Annemie Vansweevelt.

Rita Claes, Helga De Munter, Ellen Derdaele, Greet Gommers, Lut Lemmens, Alida Pagnaer, Jacqueline Penné, Katelijin Van Nuffel, Hermine Verbiest.

Alten:

Nancy Carfrae, Greet Deckers, Kris De Vis, Astrid Denayer, Aagje Ieven, Els Missinne, Saar Ochelen, Lut Scheys, Miriam Schoors, Karen Schreiber, Iris Steen, Els Van Hooste.

Josiane Cuenen, Katrien Dilissen, Suzy Eeckelaerts, Miet Henderix, Luut Nolens, Veerle Peters, Nicole Roosen, Magda Schuerman, Yasmine Stappers, Nicole Teuwen, Joan Veldman, Hilde Vlassak .

Tenoren:

Fried Buelens, Hans De Mont, Guido Santermans, Edwin Sablon, Dirk Verstreken, Karl Van Acker.

Kris de Bruijn, Jacques Dirickx, Jan Vanschoenbeek, Stefaan Vermeulen .

Bassen:

Marnix Kint, Tom Dierckx, Geert Haven, Jo Neyens, Silvester Van Kersschaever, Bruno Vanherle, Hervé Wellens.

Don Binnendijk, Vincent Bossuyt, Pieter Linders, Erik Panis, Jef Put, Maarten Tielens .

Pallasart

goudsmid atelier - juweelontwerp

Van printen en kopiëren tot drukwerk op maat - www.deraaf.be

In jouw agenda op 9 mei 2026:

Op zaterdag 9 mei 2026, weekend van Moederdag, brengt Florilegium Marialiederen van de componisten Johann Pachelbel en Antonio Lotti. Daarnaast horen we motetten uit verschillende periodes: een hedendaags Ave Maria van Erik Van Nevel, alsook Ave Maris Stella en O Virgo Virginum. Verder werk van Palestrina, Liebhold, Heinigen, en Schütz.

Tijdens het concert zal schilder Stefaan Vermeulen nabij het podium een schilderij creëren, zodat een sfeervol totaalgebeuren van klank en kleur ontstaat.

Wouter Dekoninck speelt orgel. Violone en basso continuo ondersteunen de zang en geven het geheel een vaste basis.

Alvast een concert om naar uit te kijken

Wil je op de hoogte blijven van onze activiteiten, schrijf je dan in op onze nieuwsbrief via www.florilegium.be

Het koor financieel steunen kan altijd via steunkaarten, het uitkopen van concerten of via publiciteit in onze programmaboekjes. Wil je meer weten? Surf naar www.florilegium.be/sponsor of stuur een mail naar info@florilegium.be

Ondersteund door de

Vlaamse
overheid

MET
STEUN
VAN

KOOR &
STEM

